

KAUZLARIĆ, Mladen, arhitekt (Gospić, 10. I. 1896 — Zagreb, 6. IX. 1971). Završio studij arhitekture na Akademiji u Zagrebu 1930 (D. Ibler). Od 1940. profesor na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu. Od 1950. je dopisni, a od 1963. redovni član JAZU. God. 1921—31. radi u ateljeu H. Ehrlicha, u okviru kojega surađuje na više projekata (Slavonska i Obrtna banka, dovršenje Burze). Bio je od 1932. član umjetničke grupe »Zemlja«. S J. Denzlerom projektira palaču Rockefellerove zaklade na Gupčevoj zvi-jezdi (1927), željezničke nadvoznjake u Savskoj, Jukićevoj i Tratinskoj ul. (1929) te uglovnici u Preobraženskoj ul. 2 (1929, suradnik S. Kliska) u Zagrebu i Okružnu blagajnu u Zemunu (1933); zajednički sudjeluju i na više natječaja (Banovinska palača u Splitu, 1930; Okružni ured u Mariboru, 1934).

God. 1931. udružuje se sa S. Gombošem s kojim u razdoblju od deset godina daje niz zapaženih realizacija. Zajedno projektiraju stambene zgrade u Petrinjskoj ul. 11 (1933), Maksimirskoj ul. 4 (1933), Solovjevoj ul. 12 (1934), Breščenskoga ul. 7 (1938), Zvonimirovoj ul. 17 (Gospodarska sloga, 1938), Šubićevoj ul. 44 i na Svačićevu trgu 12 (1940); obiteljske kuće u Novakovoj ul. 15 (1932) i 24 (1936), Babonićevoj ul. 25 (1935), Zamenhoffovoj ul. 9 (1936), Nazorovoj ul. 52 (1937) i vile na Korčuli (1933), Hvaru (1936) i Koločepu (1938). U razdoblju zajedničkoga rada izvode nekoliko uspješnih adaptacija i unutrašnjih uređenja, među kojima se izdvajaju Gradska kavana u Dubrovniku (1932) i kavana »Corso« u Zagrebu (1933), a sudjeluju i na mnogim natjecajima (regulacija Kaptola, 1928; Umjetnički paviljon, 1930; Židovska bolnica, 1931; zgrada Gradskih poduzeća, 1932 — sve u Zagrebu; Mirovinski zavod u Ljubljani, 1930; Okružna blagajna u Osijeku, 1934; hotel na Lapadu, 1938).

Nakon 1945. projektira zajedno sa S. Gombošem, V. Juranovićem i O. Wernerom tvornički sklop »Rade Končar« u Zagrebu. U to vrijeme izveo je samostalno i nekoliko interijera (čitaonica »Borbe«, knjižare »Jugoslavenske knjige« i Studentskoga centra). Posljednje su mu realizacije zgrade Arheološkoga muzeja u Zadru (1965—73) i Muzeja hrvatskih arheoloških spomenika u Splitu (1954—76; dovršili S. Sekulić-Gvozdanović i Z. Vrkljan). U razdoblju nakon 1945. dobio je niz nagrada na natjecajima: za hotel »Jugoslavija« (1947, s L. Horvatom i K. Ostrogovićem) i Modernu galeriju (1948) u Beogradu; Umjetnički paviljon, Koncertnu dvoranu i Dom iseljenika, upravnu zgradu »Rade Končara« (1953, sa S. Gombošem i V. Kauzlarićem) i uređenje terase na Griču (1953) — sve u Zagrebu.

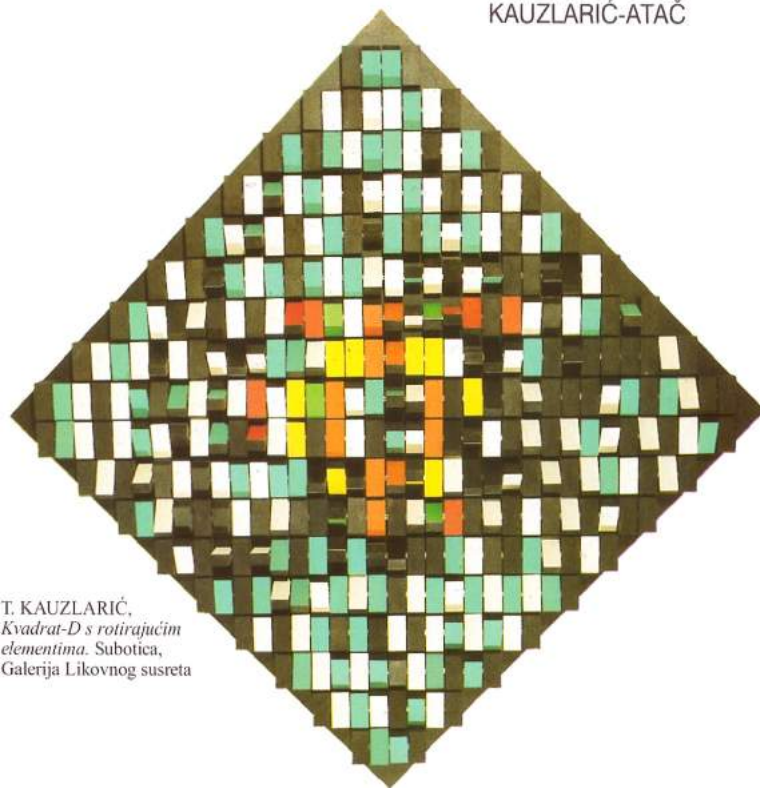
U okviru estetike avangardnoga funkcionalizma koju Kauzlarić slijedi još od svojih prvih javnih istupanja, čitav njegov opus obilježuju jasnoća koncepcije i nepolemičnost, odmjerena proporcija i neobična istančanost u obradi detalja. Njegovo opsežno djelo, a osobito onaj dio koji je nastao u zajednici sa S. Gombošem, ide među najviše domete predratne zagrebačke arhitektonske škole.

LIT.: S. Šeferov, Nagrada »Viktor Kovačić« za životno djelo, ČIP, 1965, 154—155. — Ž. Čorak, Arhitektura, u katalogu: Kritička retrospektiva »Zemlja«, Zagreb 1971. — S. Gvozdanović-Sekulić, In memoriam arhitektu Mladenu Kauzlariću (1896—1971), Forum, 1976, 10—11. — T. Premrl, Izložba akademika Mladena Kauzlarića, ČIP, 1977, 1. — Isti, Hrvatska moderna arhitektura između dva rata, Zagreb 1989. — Arhitekti članovi JAZU, Rad HAZU, 1991, 437. T. Pl.

KAUZLARIĆ, Tomislav, kipar (Malinska, 17. VII. 1934). Školovao se u Zagrebu (V. Parać), Ljubljani (B. Kalin) i Beogradu (M. Popović). U ranome razdoblju radi skulpture simboličnih sadržaja. Poslije toga gradi razvedene oblike na principu višestanih arhitektonskih cjelina (ciklus *Topografski znaci*, 1964—66). Plansko komponiranje modularnih sustava odlikuje njegove objekte u drvu, metalu ili plastičnim materijalima, intenzivnih kromatskih efekata (*Crno u crno, belo u belo*, 1972). Poslije 1973. istražuje mogućnosti oblikovanja u novinskom papiru.

LIT.: J. Subotić, Izazov anti-skulptorskog materijala (katalog), Beograd 1979. Ž. Sa.

KAUZLARIĆ, Veljko, arhitekt (Novi Vinodolski, 3. IX. 1902 — Zagreb, 17. XII. 1980). Završio arhitekturu na Akademiji u Zagrebu 1940 (D. Ibler). Radio u ateljeu H. Ehrlicha (1926—36), s A. Albinijem (1936—41), M. Kauzlarićem i S. Gombošem (1939—41). Poslije rata radi u Gradskome građevnome odjelu u Zagrebu, a od 1951. voditelj je projekt-noga poduzeća »Plan«. — S. M. Ivačićem i G. Bohutinskim sudjelovao na natjecajima za Državnu markarnicu u Beogradu i Željezničku koloniju u Sarajevu, te s Bohutinskim za kolodvor u Sarajevu, Okružni ured u Osijeku i hotel u Splitu. Autor je projekata za uredsku i tvorničku zgradu

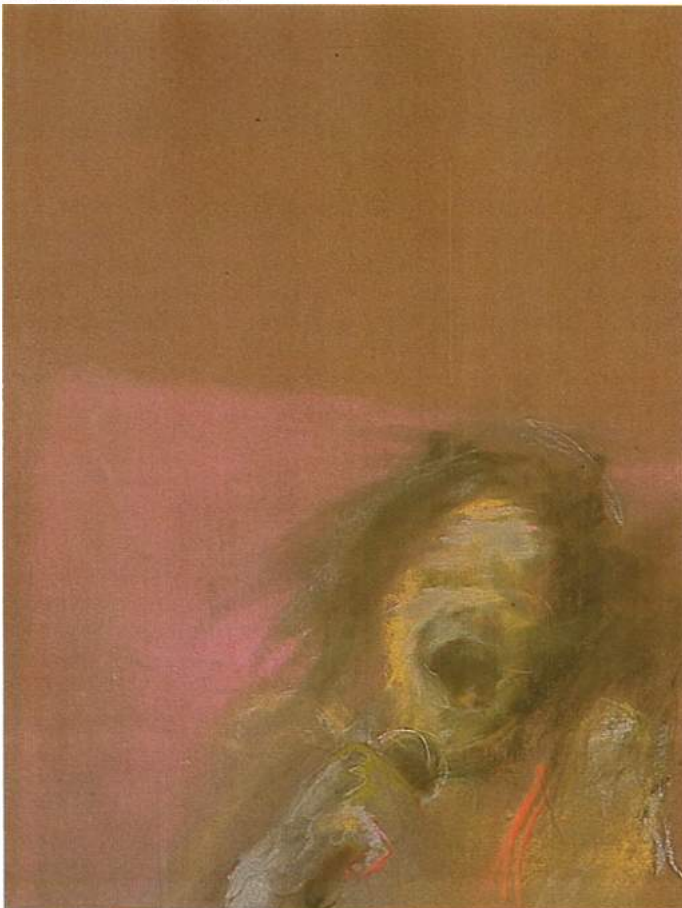

T. KAUZLARIĆ,
*Kvadrat-D s rotirajućim
elementima*. Subotica,
Galerija Likovnog susreta

»Prvomajske« (1946) u Ul. baruna Filipovića i tvornicu hidrauličnih strojeva na Žitnjaku (1946) u Zagrebu. T. Pl.

KAUZLARIĆ-ATAČ, Zlatko, slikar (Koprivnica, 30. VI. 1945). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1968 (M. Stančić). Bio je suradnik Majstorske radionice K. Hegedušića (1968—74). Član grupe »Biafra« 1970—78. Profesor na Akademiji u Zagrebu. Nemirnim ekspresionističkim rukopisom veže se od početka uz angažiranu umjetnost, kritički pristupa suvremenim temama (*Kampanja*, 1977). Slika lica iz masovnih medija u tipičnome pokretu i izražajnim situacijama (*Nastup*, 1977). Kompoziciju

Z. KAUZLARIĆ-ATAČ, *Nastup*

N. KAVURIĆ-KURTOVIĆ, *Pietà za majku, ženu i ...*

dijeli u nekoliko polja u kojima dinamično suprotstavlja velike, čiste površine i minuciozno slikane pojedinosti. Autor je likovnih intervencija u javnim prostorima (Koprivnica, Zagreb) i ciklusa crteža *Tragom zbilje XX. stoljeća* (1974–82). Samostalno izlagao u Koprivnici, Zagrebu, Beogradu, Dubrovniku, Rijeci, Parizu, Zürichu, Bernu, Baselu, Londonu i Velikoj Gorici. Scenograf HNK u Zagrebu (B. Brecht, *U guštari velegrada*; F. Schiller, *Razbojnici*; J. P. Kamov, *Orgije monaha*; W. Shakespeare, *Mjera za mjeru*; M. Krleža, *Banket u Blitvi*).

LIT.: Ž. Čorak i T. Maroević, Zlatko Kauzlarić-Atač (katalog), Zagreb 1971. — P. Waldberg, Kauzlarić-Atač (katalog), Paris 1971. — Z. Mrkonjić i G. Paro, Zlatko Kauzlarić-Atač: Od crteža do scene (katalog), Velika Gorica 1982. — P. Selem, Slikar i kazalište (katalog), Zagreb 1984. — I. Šimat-Banov, Ecce Homo (katalog), Zagreb 1989. J. Dep.

KAVANJIN, Jerolim, pjesnik (Split, 4. II. 1641 — 29. XI. 1714). Povukavši se pod starost iz Splita u Sutivan na Braču, piše epsku pjesmu u 30 pjevanja *Poviest vanđelska bogatoga a nesrićna Epuluna i ubogoga a česti Lazara*, koja je 1861. objavljena pod naslovom *Bogatstvo i uboštvo*. Osim tada uobičajenih religiozno-filozofskih tema, donosi više opisa (solinske ruševine, unutrašnjost splitske stolnice, perivoji dubrovačkih ljetnikovaca) proisteklih iz izravna promatranja zbilje. U jednoj poznatoj kiti-ci hvali i »kipodiljca« Ivana Duknovića.

LIT.: C. Fisković, Baština starih hrvatskih pisaca, Split 1978, str. 361. — D. Keckemet, Crteži Dioklecianove palače Fischera von Erlacha, Peristil, 1987, 30. Jos. B.

KAVURIĆ, Vanja, slikarica (Beograd, 9. X. 1945 — Zagreb, 23. X. 1977). Studirala na Akademiji primijenjenih umetnosti u Beogradu (S. Čelić), diplomirala na Akademiji u Zagrebu 1967 (O. Postružnik). Bila je suradni-

ca Majstorske radionice K. Hegedušića. Pripada struji obnovljene figuracije bliske pop-artu. U slikama i crtežima naglašava opsjednutost svakodnevnim predmetima i erotskim asocijacijama (*Šalica kave*, 1974). Samostalno izlagala u Zagrebu (1970) i Vukovaru (1975); 1990. priređena joj je izložba u Zagrebu. Bavila se keramikom i likovnom pedagogijom.

LIT.: S. Špoljarić, Vanja Kavurić (katalog), Zagreb 1990.

R.

KAVURIĆ-KURTOVIĆ, Nives, slikarica (Zagreb, 18. I. 1938). Diplomirala na Akademiji u Zagrebu 1962 (F. Baće). Bila je suradnica Majstorske radionice K. Hegedušića 1962–67. Profesorica na Akademiji u Zagrebu od 1983. Privržena od početka figuraciji, prošla je kroz nekoliko faza kojima su zajednički nadrealnost i fantazmagoričnost, a prepoznatljive su po tipičnu nemirnu rukopisu i poetici ljudske usamljenosti i tjeskobe (*Oči pune umora*, 1969; *Vrijeme tišine*, 1975). Autorica se služi stečevinama informela i novoga shvaćanja prostora, a djela joj se odlikuju osjetljivom linijom i profinjenim koloritom; posljednjih godina teži prema zatvorenijemu i čvršćemu obliku (*Prizemljenje, uzemljenje*, 1978; *Lica i naličja*, 1980). Na svojim sugestivnim kompozicijama s grotesknim likovima, ponekad na rubu paradoksa ili crnoga humora, često ispisuje svoje ili tuđe tekstove, kao daleki odjek letrizma. Osobito plodna kao crtač i grafičar. God. 1973. objavila je mapu grafika u izdanju Zbirke Biškupić, a 1976. bibliofilsko izdanje *Dvojba* (s pjesnikom M. Ganzom). Samostalno je izlagala u Zagrebu, Ljubljani, Novome Sadu, Beogradu, Luzernu, Osijeku, Milanu, Puli, Beču, Karlovcu, Torinu, Hvaru, Varaždinu, Splitu, Vinkovcima i Parizu.